

ວາງທີ 5.3 ຂອອນນຸ້ມຕີແປລືຢັນແປງອັດຕາຄ່າເສື່ອມາຄາແລະອາຍຸການໃໝ່ງານຂອງທັກສິນປະເທດ
ຍານພາຫນະ

ຜູ້ວ່າການ ເສນວ່າ ຕາມທີ ກົດ. ໄດ້ທ່າງອໍາແລະທຳຄວາມຕກລົງກັບກະທຽບການຄັ້ງ ເພື່ອກຳນົດອັດຕາ
ຄ່າເສື່ອມາຄາທັກສິນ ໂດຍຄືບປຸງບັດເປັນຫຼັກໃນການຈັດທຳການເຈັນຕັ້ງແຕ່ວັດ 28 ກ.ຍ. 2503
ถື້ນ 30 ກ.ຍ. 2504 ເປັນວັດແຮກ ແລະຕາມໜັງສືອກະທຽບການຄັ້ງ ລວ. 15 ພ.ຍ. 2534 ເຮືອງ
ການພິຈາລະນາເບີຍບຸງບັດເກີຍວ່າຂອງກັບຮັງວິສາຫາກິຈຕ່າງ ຈ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳເນີນກິຈການໄດ້
ອຍ່າງຄລ່ອງຕົວແລະມີປະສິທິກິພຍິ່ງຂຶ້ນ ຕາມຂົ້ນ 3.2 ເຫັນກວ່າໃຫ້ຄະນະການຂອງຮັງວິສາຫາກິຈ
ມີຈຳນາໃນການພິຈາລະນາກຳນົດທ່າງແລ້ວແກ້ໄຂປັບປຸງຮັບປຸງບຸງບັດເກີຍກັບຄ່າເສື່ອມາຄາທັກສິນ
ຂອງຮັງວິສາຫາກິຈໄດ້ເອງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍນຳຫຼັກການບັນຫຼຸງທີ່ຮັບຮອງທົ່ວໄປ ພຣະຮາກຖູ້ງຖືກ
ອອກຕາມຄວາມໃນປະມາລັກສູກການວ່າດ້ວຍຄ່າສຶກໂຮງແລະຄ່າເສື່ອມາຄາຂອງທັກສິນ ນາປະກອບ
ການພິຈາລະນາ ນັ້ນ

ຕ້ອມການມັບປັງຂຶ້ກາງ ກະທຽບການຄັ້ງໄດ້ມີໜັງສືອ ລວ. 9 ກ.ຍ. 2557 ຄື່ນ
ປັດກະທຽບຍຸດທອຮມ ແຈ້ງເຮືອງຫຼັກເກີນທີ່ການຄຳນວນຄ່າເສື່ອມາຄາສິນທັກສິນຄາວົລົມສຳຫັບ
ໜ່ວຍງານກາຄຮູ້ ຈຶ່ງໄດ້ປັບປຸງໃນການຄຳນວນເພື່ອໃຫ້ໜ່ວຍງານກາຄຮູ້ມີຫຼັກເກີນໆ ທີ່ເປັນ
ມາຕຽບຮູ້ນເທິຍກັນ ໃຫ້ໃນການຄຳນວນຄ່າເສື່ອມາຄາຂອງສິນທັກສິນທີ່ມີໃນປັຈຸບັນໃຫ້ເໝາະສົມ
ກັບສະກຸນການໃໝ່ງານຈົງ

ທັງນີ້ ກົດ. ໄດ້ກຳນົດອັດຕາຄ່າເສື່ອມາຄາຍານພາຫນະ ຕາມຂົ້ອຕກລົງກັບ
ກະທຽບການຄັ້ງຂ້າງຕົ້ນ ໂດຍຈຳແນກໄດ້ດັ່ງນີ້

ປະເທດທັກສິນ	ຮາຍລະເອີດ	ອັດຕາ ຄ່າເສື່ອມາຄາ (ຮ້ອຍລະ/ປີ)	ອາຍຸ ການໃໝ່ງານ (ປີ)
1. ຮອຍນົ້ນ໌	ຮອຍນົ້ນ໌ ຮອຍນົ້ຕ່ຽງການ ແລະຮອຍນົ້ນ໌-ແວນ	14.3	7
2. ຮອຍນົ້ໄດ້ສາຮ ເກີນ 10 ທີ່ນ໌	ຮອຍຕູ້ເກີນ 10 ທີ່ນ໌ ແລະຮອຍໄດ້ສາຮ (ບັສ)	14.3	7
3. ຮອຍນົ້ບ່ຽງ	ຮອຍນົ້ກະບະບ່ຽງ ຮອບຮັບການແກ້ໄຟ ຮອຍນົ້ບ່ຽງ	10	10
4. ຍານພາຫນະອື່ນ ຈ	ຮອຄເຄື່ອງຈັກລັກນັກ ຮອພາບາລ ຮອຈັກຍານຍົນ ຮອຈັກຍານ (2-3 ລັ້ວ) ເຮືອຕ່າງ ຈ	10	10

ຕາມມາຕຽບຮູ້ນເທິຍກັນ ບັນຫຼຸງທີ່ 16 (ປັບປຸງ 2558) ເຮືອງທີ່ດິນ ອາຄາແລະອຸປະກອນ
ຮະບຸວ່າກິຈການຕ້ອງທັກທ່ານມູລຄ່າຄົງເລື້ອແລະອາຍຸການໃຫ້ປະໂຍບື່ນຂອງສິນທັກສິນຍ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດທຸກ
ສິນຮັບປັບປຸງທີ່ ຫາກຄາດວ່າມູລຄ່າຄົງເລື້ອແລະອາຍຸການໃຫ້ປະໂຍບື່ນຂອງສິນທັກສິນແຕກຕ່າງໄປຈາກທີ່ໄດ້
ປະມານການໄວ້ ກິຈການຕ້ອງຄືວ່າການເປັນແປງອັດຕາຄ່າເສື່ອມາຄາທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນເປັນການເປັນແປງອັດຕາຄ່າເສື່ອມາຄາ
ທາງບັນຫຼຸງ

ສໍານັກງານການຕ່າງປະເທດ ສັນຕິພິບປະຊຸມຄະນະກາງຮຽນການ ໄດ້ຂໍ້ມູນການໃໝ່ງານທັກສິນປະເທດ
ທັກສິນໄທ້ເປັນໄປຕາມມາຕຽບຮູ້ນເທິຍກັນ ແລະປະຕິບັດເປັນອາຍຸການໃໝ່ງານທັກສິນປະເທດ
ຍານພາຫນະກັບໜ່ວຍງານທີ່ຄລ້າຍຄລົງກັນ ປຶ້ງແຕກຕ່າງກັນ

ทั้งนี้คณะกรรมการได้ตรวจสอบข้อมูลของการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) แล้ว เปรียบเทียบข้อมูลได้ดังนี้

ทรัพย์สินยานพาหนะ	ประมาณการอายุการใช้งาน (ปี)		
	กฟภ.	กฟน.	กฟผ.
1. รถยนต์นั่ง	7	5	5
2. รถยนต์โดยสารเกิน 10 ที่นั่ง	7	5	5
3. รถยนต์บรรทุก	10	10	5
4. ยานพาหนะอื่น ๆ	10	5	5

ตามคำสั่ง กฟภ. ที่ พ(ก) 195/2558 สั่ง ณ วันที่ 6 ส.ค. 2558 แต่งตั้ง
คณะกรรมการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข วิธีปฏิบัติ การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน
ประเภทยานพาหนะ โดยมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบ ดังนี้

- พิจารณาอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ ให้สอดคล้องกับ
อายุการใช้งานในปัจจุบัน
- พิจารณาวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ ให้สอดคล้อง
กับมาตรฐานการบัญชี
- พิจารณาผลกราฟในงบการเงิน กรณีมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคา
ทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ

คณะกรรมการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข วิธีปฏิบัติ การคำนวณค่าเสื่อมราคา
ทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ มีมติที่ประชุมดังนี้

- พิจารณาอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ ให้สอดคล้องกับ
อายุการใช้งานในปัจจุบันเห็นควรดำเนินการดังนี้

(1) ปรับปรุงรายการทรัพย์สินย่อย ได้แก่ รถเครื่องจักรกลหนัก และเรือปักเสา
ในทรัพย์สินประเภทยานพาหนะอื่น ๆ เป็นทรัพย์สินประเภทรถยนต์บรรทุกและเครื่องจักรกลหนัก
เนื่องจากใช้ในการดำเนินงานก่อสร้างระบบไฟฟ้า ลักษณะการใช้งานเข้าดียวกัน ส่วนทรัพย์สิน
ประเภทยานพาหนะอื่น ๆ คงเหลือมีรายการทรัพย์สินย่อย ประกอบด้วย รถพยาบาล
รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน (2-3 ล้อ) เรือ (เรืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรือจักรกลหนัก เช่น เรือพาย ฯลฯ)

(2) เปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่ง และรถยนต์
โดยสารเกิน 10 ที่นั่ง เป็นอัตรา้อยละ 20 ต่อปี อายุการใช้งาน 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับ
ข้อกำหนดทางด้านวิศวกรรม และหน่วยงานอื่นที่ประกอบกิจการคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้
ในปัจจุบันส่วนใหญ่ กฟภ. ใช้วิธีการเข้าซื้อยานพาหนะ อายุสัญญาเช่า 5 ปี โดยกำหนดอายุ
การใช้งานตามอายุสัญญาเช่า ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 เรื่องสัญญาเช่า
(ปรับปรุง 2558)

(3) อัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทรถยนต์บรรทุก อัตรา้อยละ 10 ต่อปี
อายุการใช้งาน 10 ปี คงเดิม เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคุณลักษณะการใช้งาน
รถยนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างและซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า มีความแข็งแรงคงทนมากกว่า

รถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารเกิน 10 ที่นั่ง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดอายุการใช้งาน 10 ปี

(4) เปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมทรัพย์สินประเภทยานพาหนะอื่น ๆ เป็นอัตราร้อยละ 20 ต่อปี อายุการใช้งาน 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะการใช้งาน ข้อกำหนดทางด้านวิศวกรรม และหน่วยงานอื่นที่ประกอบกิจการคล้ายคลึงกัน

2. พิจารณาวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุงปี 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยคำนวณค่าเสื่อมราคาใช้วิธีเส้นตรง จากข้อมูลฐานว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินเท่ากันตลอดอายุการใช้งาน

จากการศึกษาผลกระบวนการต้องนับการเงินในปี 2559 หากเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารเกิน 10 ที่นั่ง และยานพาหนะอื่น ๆ ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ ค่าเสื่อมราคาจะเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. ทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารเกิน 10 ที่นั่ง จากอัตราร้อยละ 14.3 ต่อปี อายุการใช้งาน 7 ปี เป็นอัตราร้อยละ 20 ต่อปี อายุการใช้งาน 5 ปี ส่งผลให้ค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้น 20.83 ล้านบาท

2. ทรัพย์สินประเภทยานพาหนะอื่น ๆ จากอัตราร้อยละ 10 ต่อปี อายุการใช้งาน 10 ปี เป็นอัตราร้อยละ 20 ต่อปี อายุการใช้งาน 5 ปี ส่งผลให้ค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้น 5.92 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว รวมมูลค่า 26.75 ล้านบาท หากเปรียบเทียบกับประมาณการค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินทั้งหมดของ กฟภ. ในปี 2559 มูลค่า 19,085 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.14 ซึ่งส่งผลกระทบต้องการเงินเพียงเล็กน้อย

กฎหมาย/ข้อบังคับ/ระเบียบ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง

คำสั่งการ กฟภ. ที่ กฟภ. 6/2557 สั่ง ณ วันที่ 16 ธ.ค. 2557 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารของ กฟภ. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารให้พิจารณา กลั่นกรองระเบียบ ข้อบังคับ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการ กฟภ.

คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุง แก้ไข วิธีปฏิบัติการคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทยานพาหนะพิจารณาแล้ว เพื่อให้การคิดอัตราค่าเสื่อมราคามาตรฐานตามอายุการใช้งานของ ทรัพย์สินประเภทยานพาหนะสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และยังคงสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การคิดอัตราค่าเสื่อมราคากองหน่วยงานอื่นที่ประกอบกิจการคล้ายคลึงกัน และเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุงปี 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เท็นครอโนมูตเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคและการใช้งานของสินทรัพย์ประเภทยานพาหนะ ดังนี้

ประเภททรัพย์สิน	รายละเอียด	เดิม		ใหม่	
		อัตรา ค่าเสื่อมราคา (ร้อยละ/ปี)	อายุ การใช้งาน (ปี)	อัตรา ค่าเสื่อมราคา (ร้อยละ/ปี)	อายุ การใช้งาน (ปี)
1. รถยนต์นั่ง	รถยนต์นั่ง รถยนต์ตรวจราชการ รถยนต์นั่ง-วน	14.3	7	20	5
2. รถยนต์โดยสาร เกิน 10 ที่นั่ง	รถตู้เกิน 10 ที่นั่ง รถโดยสาร (บัส)	14.3	7	20	5
3. รถยนต์บรรทุกและ เครื่องจักรกลหนัก	รถยนต์ระบบบรรทุก รถบริการแก๊สฟิล์ รถยนต์บรรทุก รถเครื่องจักรกลหนัก เรือปักเสา	10	10	คงเดิม	
4. ยานพาหนะอื่นๆ	รถพยาบาล รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน (2-3 ล้อ) เรือ (เรืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรือจักรกลหนัก เช่น เรือพาย เรือหางยาว ฯลฯ)	10	10	20	5

ผวจ. มีบัญชา เมื่อวันที่ 7 ต.ค. 2559 และให้นำเสนอคณะกรรมการบริหาร
และคณะกรรมการ กฟภ. เพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการบริหารได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว
ในการประชุมครั้งที่ 17/2559 เมื่อวันที่ 19 ต.ค. 2559 มีมติเห็นชอบ นำเสนอด้วย
(รายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเสนอคณะกรรมการเพื่อโปรดพิจารณา

การพิจารณาของกรรมการ กฟภ.

ประธานกรรมการ สอดคล้องว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคาและอายุการใช้งานของทรัพย์สิน
ประเภทยานพาหนะนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่แล้วใช่หรือไม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร สุวัฒโนดม กรรมการ สอดคล้องว่า ในการคิดค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน
กฟภ. ได้อ้างอิงหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถ้าหากมีการสำหรับหน่วยงานภาครัฐ
ของกระทรวงการคลังเรียบร้อยแล้วใช่หรือไม่ แล้วจึงเปรียบเทียบกับหน่วยงานภาครัฐที่มีความ
ใกล้เคียงกัน คือ กฟน. และ กฟผ. จึงได้อ้างอิงอัตราค่าเสื่อมราคาราถยนต์นั่ง และรถยนต์โดยสาร
เกิน 10 ที่นั่ง จากอัตราร้อยละ 14.3 ต่ออายุการใช้งาน 7 ปี เป็นอัตราร้อยละ 20 ต่ออายุการใช้งาน
5 ปี เพื่อนโยบายของ กฟน. กฟผ. และ กฟภ. จะได้เป็นนโยบายเดียวกัน

นายวุฒินันต์ สุยโพธิ์น้อย ผู้เชี่ยวชาญระดับ 13 สำนักรองผู้ว่าการบัญชีและการเงิน ชี้แจงว่า เป็นดังที่
กรรมการเข้าใจ

นายยอดพจน์ วงศ์รักมิตร กรรมการ มีความเห็นว่า ผู้มเห็นด้วยในการกำหนดอัตราการใช้งานของยานพาหนะไว้ที่ 5 ปี แต่ทั้งนี้ควรพิจารณานำระยะเวลาทางการใช้งาน (Mileage) มาเป็นตัวกำกับอัตราการใช้งานด้วย เพื่อความปลอดภัยของการใช้งาน เพราะว่าบางครั้งระยะเวลาการใช้งานอาจจะไม่ถึง 5 ปี เนื่องจากมีการใช้งานยานพาหนะมากกว่าปกติ ตัวอย่างเช่น กำหนดว่ารถใช้งาน 300,000 กม. หรือใช้งานไม่เกิน 5 ปี ถ้าอย่างได้อย่างหนึ่งครบกำหนดก่อน ก็ควรจะเข้าเกณฑ์ในการเปลี่ยนรถ หรือว่าตัดค่าเสื่อมราคาออกไป เพราะการใช้รถยนต์ไม่ใช่เป็นเพียงยานพาหนะในการเดินทางอย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยจากสภาพของรถด้วย ส่วนเรื่องการตัดค่าเสื่อมราคามาเห็นว่ากรอบที่นำเสนอ มีความเหมาะสมแล้ว

ประธานกรรมการ มีความเห็นว่า ตามความเห็นของท่านยอดพจน์คือไม่ควรคำนึงถึงอัตราการใช้งานอย่างเดียว ต้องคำนึงถึงสภาพของยานพาหนะเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้งานด้วย

มติที่ประชุม

อนุมัติตามเสนอ โดยมีข้อสังเกตให้พิจารณาดำเนินการ